
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БАЗИ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ

УДК 657.1.012.1

Ольга Миколаївна ГЕРАСИМЕНКО

старший викладач,
кафедра бухгалтерського обліку,
Університет Державної фіскальної служби України
E-mail: cina@ukr.net

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ МУЗЕЙНИХ ПРЕДМЕТІВ

Герасименко, О. М. Актуальні питання інвентаризації музейних предметів [Текст] / Ольга Миколаївна Герасименко // Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: О. В. Ярошук (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2017. – Том 27. – № 1. – С. 263-269. – ISSN 1993-0259.

Анотація

Вступ. Останніми роками питання збереження музейних зібрань досить актуальні, що насамперед зумовлено політичною та економічною ситуацією в країні, а також проблемами у музейній галузі, усунення яких дозволить забезпечити музейні предмети від розкрадання, підміни, знищення тощо. Зокрема, це стосується і необхідності удосконалення організації і методики перевірки наявності та стану музейних предметів, тобто їх інвентаризації.

Мета. Мета дослідження полягає у визначенні проблемних питань проведення інвентаризації музейних предметів в умовах чинної нормативно-правової бази та обґрунтуванні можливих напрямків удосконалення організаційних основ такої інвентаризації.

Метод (методологія). Для вирішення зазначеної мети було використано наступні методи: аналізу та синтезу, логічного узагальнення, аналогій, порівняльного зіставлення.

Результати. Досліджено організацію і методику інвентаризації музейних предметів відповідно до чинних нормативно-правових актів та обґрунтовано необхідність удосконалення процесу інвентаризації. Встановлено особливості використання понять «інвентаризація музейних предметів», «звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією музею», «інвентаризація музейних цінностей» та надано пропозиції стосовно узгодження термінології нормативно-правових актів України. Розроблено пропозиції і рекомендації щодо періодичності проведення інвентаризації; інвентаризації музейних предметів, переданих на тимчасове зберігання до іншої юридичної чи фізичної особи; порядку проведення та оформлення щорічного звірення музейних предметів із топографічним описом; формування інвентаризаційних комісій; оформлення результатів інвентаризації; визначення розміру збитків від розкрадання, нестачі, знищення, псування музейних предметів. Запорукою удосконалення порядку інвентаризації музейних предметів є подальші ґрунтовні дослідження проблемних питань, на які акцентовано увагу у статті.

Ключові слова: музейні предмети; інвентаризація; звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією; періодичність звірення; інвентаризаційна комісія; акт звірення.

CURRENT PROBLEMS OF INVENTORY OF MUSEUM OBJECTS

Abstract

Introduction. *In recent years, the questions of conservation of museum collections are highly relevant. It is primarily connected with the political and economic situation in the country, as well as problems in the museum field. The troubleshooting will protect museum objects from theft, substitution, destruction and etc. In particular, it applies to the need to improve the organization and methods of checking the status of museum objects, i. e. their inventory.*

Purpose. *The research aims to identify the issues inventory of museum objects in terms of regulatory framework and justification of possible areas of improvement of organizational basis of such inventory.*

The method (methodology). *In this research we have used the following methods to address this goal: method of analysis and synthesis, logic synthesis method, method of analogies, method of comparative mapping.*

Results. *The organization and method of inventory exhibits in accordance with applicable regulations and the necessity of improving the process of inventory have been investigated. The peculiarities of the usage of the concepts of "inventory of museum objects", "verification exhibits availability of stock, the accounts museum", "museum inventory values" have been determined. The proposals to harmonize terminology of normative legal acts of Ukraine are worked out. The authors have worked on the proposals and recommendations on the frequency of inventory; inventory exhibits sent for temporary storage to another legal or natural person; procedure of registration and annual verification of exhibits topographical descriptions; process of formation of inventory commissions; presentation of results of inventory; procedure of determination of the amount of losses from theft, shortage, destruction, damage exhibits. Fundamental research issues that are brought to a focus in the article have become the key to improving inventory procedure exhibits.*

Keywords: *museum objects; inventory; verification of the presence of exhibits from the stock and accounting documentation; the frequency of verification; inventory commission; act of reconciliation.*

JEL classification: **H83, M41, M48**

Інвентаризація не тільки вимога науки й закону, ні – вона є просто необхідністю орієнтуватися у своїх «справах»

Бауер О. О. [1, с. 2]

Вступ

Останніми роками питання збереження музейних зібрань досить актуальні, що насамперед зумовлено політичною та економічною ситуацією в країні, а також проблемами у музейній галузі, усунення яких дозволить забезпечити музейні предмети від розкрадання, підміни, знищення тощо. Зокрема, це стосується і необхідності удосконалення організації і методики перевірки наявності та стану музейних предметів, тобто їх інвентаризації.

На підтвердження наведемо ситуацію, яка склалася на початку 2017 р. в Львівській національній галереї мистецтв імені Б. Г. Возницького та набула досить широкого розголосу в засобах масової інформації. Так 4 січня 2017 р. керівництвом галереї зроблено заяву про зникнення 95 стародруків і 2 рукописів XVI-XVIII століть з відділу галереї «Музей мистецтва староукраїнської книги», яке було виявлено в результаті звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією. Далі була зроблена відповідна заява Міністерством культури України, яка розміщена на офіційному сайті [2]. Як з'ясувалося, останнє звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією у Львівській національній галереї мистецтв імені Б. Г. Возницького відбувалося понад 8 років тому. Така констатація факту зумовлює певні запитання. Зокрема, в кінці кожного року на підприємствах, в установах, організаціях члени інвентаризаційної комісії, до якої входять представники управлінського персоналу, бухгалтерської служби, інших структурних підрозділів, на виконання вимог законодавства відповідно до наказу керівника проводять суцільну інвентаризацію активів і зобов'язань. То чому ж музейні предмети інвентаризуються один раз на вісім років? У ході дослідження встановлено і низку інших проблем, які, на нашу думку, потребують детального вивчення.

Нормативно-правове регулювання організації та методики проведення інвентаризації, її об'єкти, а також нові підходи до практичного здійснення процесу інвентаризації досить ґрунтовно досліджені

різними фахівцями в наукових працях з бухгалтерського обліку і контролю, серед яких: С. В. Бардаш, Ф. Ф. Бутинець, Є. В. Калюга, О. В. Лишиленко, Л. В. Нападовська, В. М. Пархоменко, Я. В. Соколов, Л. К. Сук, Ю. С. Цал-Цалко та інші. Проте досі залишається нерозкритою низка питань, теоретичне обґрунтування і практична реалізація яких дозволила б удосконалити процес інвентаризації окремих об'єктів. Зокрема, у чинних вітчизняних нормативно-правових актах з бухгалтерського обліку не врегульовані питання обліку музейних предметів, а порядок та строки їх інвентаризації відповідно до Положень про інвентаризацію активів та зобов'язань [3] регулює Міністерство культури України. Як наслідок, музейні предмети не досліджені науковцями і як об'єкт бухгалтерського обліку загалом, і як об'єкт інвентаризації зокрема.

Мета статті

Мета дослідження полягає у визначенні проблемних питань проведення інвентаризації музейних предметів в умовах чинної нормативно-правової бази та обґрунтуванні можливих напрямків удосконалення організаційних основ такої інвентаризації.

Виклад основного матеріалу дослідження

У Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [4] зазначено, що для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності юридичні особи зобов'язані проводити інвентаризацію активів і зобов'язань, під час якої перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан і оцінка. Порядок організації, проведення та відображення результатів інвентаризації регулюється Положенням про інвентаризацію активів та зобов'язань [3], у якому зазначено, що інвентаризація музейних цінностей проводиться відповідно до строків, встановлених центральним органом виконавчої влади, який здійснює формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах культури та мистецтв, охорони культурної спадщини, вивезення, ввезення і повернення культурних цінностей. Таким органом є Міністерство культури України.

Наказом Міністерства культури України від 21.07.2016 р. № 580 затверджено Інструкцію з організації обліку музейних предметів [5], якою, зокрема, регулюється порядок звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією музею (далі – звірення). Звірення проводиться з метою контролю за станом ведення основних облікових документів та встановлення відповідності фактичної наявності предметів, ідентифікуючих ознак та стану їх збереженості даним основних облікових документів [5].

Таким чином, сукупність однакових дій з перевірки музейних предметів та встановлення відповідності їх наявності фондово-обліковій документації в Положенні про інвентаризацію активів та зобов'язань [3] називається інвентаризацією музейних цінностей, а в Інструкції з організації обліку музейних предметів [5] – звіренням наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією музею. На нашу думку, запорукою досконалості нормативно-правових актів є узгодженість термінів, оскільки використання синонімів перешкоджає однозначному розумінню та зумовлює неможливість чіткої інтерпретації їх тексту. Кожен термін до того ж повинен мати визначення, яке точно відображає його сутність. Щодо поняття «інвентаризація», то в Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [4], Положенні про інвентаризацію активів та зобов'язань [3] та інших правових актах визначення зазначеного поняття відсутнє. У словнику української мови інвентаризація трактується як перевірка наявності й стану майна якого-небудь господарства, підприємства, якоїсь установи, організації та складання його опису [6]. Таке визначення інвентаризації загалом наближене до розуміння інвентаризації як елемента методу бухгалтерського обліку. Водночас термін «інвентаризація» в іншому, ніж традиційно встановлене в бухгалтерській практиці, значенні, широко використовується в музейній справі та закріплений у Положенні про Музейний фонд України [7], відповідно до якого музейні предмети проходять наукову інвентаризацію. Порядок наукової інвентаризації до недавнього часу регулювався Інструкцією з обліку та збереження музейних цінностей, які знаходяться в державних музеях СРСР [8]. У цьому нормативному акті інвентаризацію визначають другим етапом державного обліку музейних фондів, яка передбачає наукову реєстрацію музейних предметів (класифікацію за типами джерел, видами матеріалів, видами мистецтва, колекціями та ін., складання більш розгорнутого і точного опису, уточнення атрибуції, запис у науковий інвентар). Зазначені положення Інструкції з обліку та збереження музейних цінностей, які знаходяться в державних музеях СРСР [8], за Наказом Міністерства культури України від 21.07.2016 р. № 580 [5] не застосовуються на території України. Натомість у затвердженій цим самим наказом Інструкції з організації обліку музейних предметів [5] другий етап обліку музейних предметів визначається як «реєстрація предметів у інвентарній книзі», при цьому термін «інвентаризація» не використовується.

Щодо словосполучення «інвентаризація музейних цінностей», яке використовується в Положенні про інвентаризацію активів та зобов'язань [3], то вважаємо за необхідне його уточнити. Адже базовим у музеєзнавстві та нормативно-правових актах України, які регулюють музейну справу, є термін

«музейний предмет». Використання ж терміну «музейні цінності» є недостатньо виправданим, оскільки музейна цінність є загальною ціннісною характеристикою музейного предмета, вона свідчить про значущість предмета для музейного використання та є основним критерієм для його відбору в музейне зібрання.

Отже, вважаємо, що з метою узгодження термінології нормативно-правових актів України необхідно замінити в Положенні про інвентаризацію активів та зобов'язань [3] та Інструкції з організації обліку музейних предметів [5] словосполучення «звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією музею» та «інвентаризація музейних цінностей» на «інвентаризація музейних предметів».

Досить важливий блок проблем пов'язаний з організацією та методикою проведення інвентаризації музейних предметів. Це стосується зокрема:

- періодичності проведення інвентаризації,
- інвентаризації музейних предметів, переданих на тимчасове зберігання до іншої юридичної чи фізичної особи,
- порядку проведення та оформлення щорічного звірення музейних предметів із топографічним описом,
- формування інвентаризаційних комісій,
- оформлення результатів інвентаризації,
- визначення розміру збитків від розкрадання, нестачі, знищення, псування музейних предметів.

Зокрема, Інструкцією з організації обліку музейних предметів [5] встановлено, що звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією музею здійснюється згідно з наказом і графіком звірення, затвердженими керівником музею. У графіку залежно від обсягу та структури фонду музею визначаються черговість і терміни проведення звірення з урахуванням періодичності, відображеної в таблиці 1.

Таблиця 1. Періодичність звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією [5]

Обсяг фондів музею	Періодичність звірення
До 3 тис. предметів	1 раз на рік
Від 3 до 30 тис. предметів	1 раз на 3 роки
Від 30 до 300 тис. предметів	1 раз на 5 років
Від 300 до 500 тис. предметів	1 раз на 7 років
Від 500 тис. до 1 млн предметів	1 раз на 10 років
Більше 1 млн предметів	1 раз на 15 років

Вважаємо, що пряма залежність періодичності звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією від обсягу фондів музею є абсурдною. Це насамперед ставить в нерівні умови процес контролю за наявністю та збереженням музейних предметів, що в сукупності формують Музейний фонд України, у різних музейних установах. Тобто, якщо, наприклад, у музеї обліковується 2 500 одиниць музейних предметів, то кожен як унікальний, так і типовий музейний предмет повинен інвентаризуватися щорічно. Якщо ж в оперативному керівництві музею перебуває 850 000 музейних предметів, то перевірка ведення облікових документів, встановлення відповідності фактичної наявності предметів, ідентифікуючих ознак та стану їх збереженості даним основних облікових документів буде здійснюватись один раз на 10 років, навіть якщо музейні предмети є унікальними. Більш доцільним при встановленні періодичності звірення наявності музейних предметів, на нашу думку, є використання класифікації музейних предметів, яка є обов'язковою при їх науковій атрибуції (наприклад твори мистецтва інвентаризувати щорічно, зразки природи – раз на два роки тощо). До того ж Законом України «Про музеї і музейну справу» [9] встановлено обов'язковість віднесення унікальних музейних предметів, що мають виняткове художнє, історичне, етнографічне та наукове значення до Державного реєстру національного культурного надбання. Інвентаризацію таких унікальних предметів важливо проводити щорічно, а не один раз на 3, 5, 7, 10 чи 15 років. Але найбільш виправданим, на нашу думку, є встановлення періодичності звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією залежно від вартості таких музейних предметів.

В Україні досить розповсюдженою є практика передачі на тимчасове зберігання до іншої юридичної чи фізичної особи музейних предметів. При цьому неодноразово зафіксовані факти зникнення таких музейних предметів, зокрема із владних кабінетів. Уникнути втрат переданих на тимчасове зберігання музейних предметів дозволить посилений контроль за їх наявністю та станом збереження. Однак в Інструкції з організації обліку музейних предметів [5] не передбачено інвентаризації музейних предметів, переданих на тимчасове зберігання до іншої юридичної чи фізичної особи, крім музейних предметів із вмістом дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння.

В Інструкції з організації обліку музейних предметів також зазначено, що звірення предметів, які містять дорогоцінні метали і дорогоцінне каміння, а також звірення предметів із топографічним описом здійснюється щороку відділом обліку разом із відповідальними зберігачами. Інформація про результати звірення надається головному зберігачу [5]. При цьому порядок проведення та оформлення щорічного звірення предметів із топографічним описом, який повинен здійснюватись відділом обліку разом із відповідальними зберігачами, не врегульований, що надає формального характеру такому звіренню.

Щодо формування інвентаризаційних комісій, то відповідно до Інструкції з організації обліку музейних предметів для проведення звірення в музеї створюється комісія у складі не менше трьох осіб [5]. Вважаємо, що з урахуванням особливої цінності музейних предметів мінімальний склад комісії необхідно розширити до п'яти осіб, при цьому вказати, хто з членів комісії може її очолювати. Стосовно ж якісного складу членів комісії, то в інструкції встановлено обов'язкову участь у комісії головного зберігача. Забезпечити якісні характеристики проведеної інвентаризації може залучення до перевірки музейних предметів незалежного експерта. Крім того, слід наголосити, що участь представників бухгалтерії в комісії не передбачено. Такий підхід, звісно, зумовлений багаторічною практикою особливого ведення бухгалтерського обліку в музейних установах, яка не передбачає відображення музейних предметів у системі як балансових, так і позабалансових рахунків [10]. Донедавна Інструкція з обліку та збереження музейних цінностей, які знаходяться в державних музеях СРСР [8], була єдиним нормативно-правовим актом, який забороняв ведення бухгалтерського обліку музейних предметів, але ці положення відповідно до Наказу Міністерства культури України від 21.07.2016 р. № 580 [5] не застосовуються на території України. Але важливо зауважити, що жоден нормативно-правовий акт України не дає також і чіткої вказівки щодо необхідності бухгалтерського обліку музейних предметів. Отже, щодо музейних предметів існує позиція невизначеності стосовно їх бухгалтерського обліку, але це не зменшує значення участі представника бухгалтерської служби в інвентаризації. Адже слід ураховувати, що саме бухгалтерська служба формує фінансову інформацію за будь-якими аспектами діяльності музейної установи (зокрема і щодо операцій з придбання, реставрації, вибуття музейних предметів тощо), яка є основою для прийняття цілої низки рішень.

Важливою є також проблема оформлення результатів інвентаризації. В Інструкції з організації обліку музейних предметів [5] до документації, якою оформляються результати звірення наявності музейних предметів з фондово-обліковою документацією, віднесено: акт звірення з додатками до нього, пояснювальна записка керівника музею, протокол фондово-закупівельної комісії музею. Акти звірення складаються за підсумками звірення окремих груп зберігання предметів. На підставі актів звірення здійснюється повне звірення, за підсумками якого складається підсумковий акт про повне звірення. В акті звірення зазначається кількість предметів: зареєстрованих у книгах обліку; облікові номери яких погашені в установленому порядку або з порушенням порядку; незареєстрованих та зареєстрованих двічі; зареєстрованих за однаковим обліковим номером; переданих на тимчасове зберігання в межах музею, в межах України та поза її межами; зареєстрованих у книгах обліку та невиявлених під час звірення [5]. Додатки до акта звірення є його невід'ємною частиною, а їх форми встановлюються внутрішньою інструкцією музею. Додатки повинні містити дані про кількість зареєстрованих у книгах обліку предметів, наявність предметів згідно з реєстрацією у книгах обліку, переліки предметів, невиявлених при звірненні, незареєстрованих та зареєстрованих двічі у книгах обліку, погашених облікових номерів книг обліку із зазначенням підстави для анулювання [5]. На нашу думку, для фіксування наявності музейних предметів доцільно застосовувати інвентаризаційний опис, основні вимоги до ведення якого встановлені в Положенні про інвентаризацію активів та зобов'язань [3].

Якщо за результатами звірення виявлено порушення (втрату предмета, відсутність записів у фондово-обліковій документації про наявні предмети або неточна інформація, виявлення значних пошкоджень предмета, порушень умов зберігання тощо), то за Інструкцією з організації обліку музейних предметів до акта звірення додається пояснювальна записка керівника музею про причини порушень, вжиті та заплановані у зв'язку з цим заходи [5]. Підсумки звірення затверджуються фондово-закупівельною комісією музею, яка до того ж на підставі оціночної вартості музейних предметів визначає розмір збитків від їх розкрадання, нестачі, знищення, псування [5]. Відшкодування матеріальної шкоди, завданої музейному зібранню, гарантує і стаття 30 Закону України «Про музеї та музейну справу» [9]. Зазначені положення є досить важливими, але не достатньо дієвими в умовах сьогодення. Адже загальновідомим є факт, що музейні предмети і колекції у вітчизняних музеях не оцінені та не обліковуються за вартістю; до того ж фондовий облік музейних предметів у більшості музейних установ не комп'ютеризований; не існує загальної бази даних про музейні предмети; практично відсутні ефективні електронні системи реєстрації, фото- й відеофіксація, друковані каталоги культурних цінностей, що знаходяться у фондах державних музеїв. Це унеможливує відшкодування реальної матеріальної шкоди, завданої музейному зібранню. Слід зауважити, що проблема оцінки музейних предметів існує у всьому світі. При цьому величезна кількість фахівців вважають «блюзнірством навіть сам факт оцінки культурної цінності, що впливає на людину, на їхню думку,

головним чином духовно» [11, с. 28]. Однак в останні десятиліття з'явилося достатньо праць, у яких не тільки обґрунтовано необхідність оцінки музейних предметів, а і наведено методики такої оцінки. Крім того, на проблему оцінки музейних предметів звертають увагу і спеціалісти державних органів та міжнародних організацій. Наприклад, у повідомленні прес-служби Рахункової палати України зазначається, що відсутність вартості музейних предметів «призводить до їх знеособлення, сприяє зловживанням» [12]. А відповідно до Системи статистики культури ЮНЕСКО [13] у будь-якій культурній цінності необхідно вбачати, з одного боку, економічну складову, з іншого – духовну. На думку Б. О. Платонова, духовна складова є продуктом людського мозку та зачіпає кожну окрему людину індивідуально. У зв'язку з цим є всі підстави стверджувати про відносність духовної складової культурної цінності. Економічна складова є більш природною і зрозумілою як для фахівця, так і для звичайної людини, тому що описується загальновідомою і прийнятою в суспільстві одиницею виміру – грошима. Як правило, саме обсяг коштів, сплачений за конкретний взірць культурної цінності, вражає суспільство і робиться для пересічного громадянина мірилом її справжньої цінності. Можна стверджувати, що взаємний вплив указаних складових найчастіше має таку закономірність: не отримавши економічного (у вигляді грошового еквіваленту) визнання, духовна складова не може продемонструвати своєї справжньої цінності для суспільства [11, с. 32].

Висновки та перспективи подальших розвідок

У статті досліджено організацію і методику інвентаризації музейних предметів відповідно до чинних нормативно-правових актів та обґрунтовано необхідність удосконалення процесу інвентаризації. Для підвищення якісних характеристик інвентаризації музейних предметів важливо узгодити термінологію нормативно-правових актів України, а також вирішити питання щодо періодичності проведення інвентаризації музейних предметів; інвентаризації музейних предметів, переданих на тимчасове зберігання; порядку проведення та оформлення щорічного звірення музейних предметів із топографічним описом; формування інвентаризаційних комісій; оформлення результатів інвентаризації; визначення розміру збитків від розкрадання, нестачі, знищення, псування музейних предметів. Запорукою удосконалення порядку інвентаризації музейних предметів є подальші ґрунтовні дослідження проблемних питань, на яких зосереджено увагу у статті.

Список літератури

1. Бауэр, О. О. Інвентаризация [Текст] / О. О. Бауэр // Счетоводство и хозяйство. – 1912. – № 7. – С. 2–5.
2. Мінкультури опрацює питання звірення фондів Львівської національної галереї мистецтв імені Б. Г. Возницького на наявність раритетних видань [Електронний ресурс]: повідомлення Міністерства культури України від 11.01.17 р. – Режим доступу: http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245183831&cat_id=244913751.
3. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань [Електронний ресурс]: затв.наказом Міністерства фінансів України від 02.09.2014р. № 879. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1365-14>.
4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс]: закон України від 16.07.99 р. №996-XIV. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
5. Інструкція з організації обліку музейних предметів [Електронний ресурс]: затв.наказом Міністерства культури України від 21.07.2016р. № 580. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1129-16>.
6. Словник української мови: в 11 томах [Текст] / за заг. ред. І. К. Білодіда. – Київ.: Наукова думка, 1970 – 1980. – Т. 4: І – М / ред. А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк, П. П. Доценко. – 1973. – С.24.
7. Положення про Музейний фонд України [Електронний ресурс]: затв.постановою Кабінету Міністрів України від 20.07.2000 р. N 1147 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 03.11.2010 р. N 1007). – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1147-2000-%D0%BF>.
8. Инструкция по учету и хранению музейных ценностей, находящихся в государственных музеях СССР [Електронний ресурс]: утв.приказом Министерства культуры СССР от 17.07.1985г. № 290. – Режим доступу: http://www.businesspravo.ru/Docum/DocumShow_DocumID_33809.html.
9. Про музеї і музейну справу [Електронний ресурс]: Закон України від 29.06.95 р. №249/95-ВР. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/249/95-%D0%B2%D1%80>.
10. Герасименко, О. М. Формування та використання облікової інформації в управлінні музейними фондами [Текст] / О. М. Герасименко // Науковий вісник НУДПСУ. – 2009. – №2(45). – С.141-146.
11. Платонов, Б. О. Основи оціночної діяльності: підручник / Б.О.Платонов. – К.:НАКККІМ, 2013. – 227 с.
12. Звіт про результати аудиту ефективності використання коштів Державного бюджету України на збереження історико-культурної спадщини в заповідниках та здійснення заходів з її охорони, паспортизації, інвентаризації і реставрації [Електронний ресурс]. – Київ: Рахункова палата України, 2008. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua>.

-
13. Система статистики культури ЮНЕСКО -009 (ССК) [Електронний ресурс]. – UNESCO Institute for Statistics, Montreal, Quebec, Canada, 2010. – Режим доступу: <http://www.uis.unesco.org/culture/Documents/framework-cultural-statistics-culture-2009-rus.pdf>.

References

1. Bauer, O. O. (1912). Inventarizatsiya. *Schetovodstvo y khozyaystvo*, 7, 2–5.
2. *Minkul'tury oprats'ovuye pytannya zvirennya fondiv L'viv'skoyi natsional'noyi halereyi mystetstv imeni B. H. Voznyts'koho na nayavnist' rarytetnykh vydan'*. (n.d.). Retrieved from: http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245183831&cat_id=244913751.
3. *Polozhennya pro inventaryzatsiyu aktyviv ta zobov'yazan'*. (2014). Zatv.nakazom Ministerstva finansiv Ukrainy vid 02.09.2014r. # 879. Retrieved from: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z1365-14>.
4. *Pro bukhholders'kyy oblik ta finansovu zvitnist' v Ukraini*. Zakon Ukrainy vid 16.07.99 r. #996-XIV. (1999). Retrieved from: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
5. *Instruktsiya z orhanizatsiyi obliku muzeynykh predmetiv*. Zatv.nakazom Ministerstva kul'tury Ukrainy vid 21.07.2016 r. # 580. (2016). Retrieved from: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1129-16>.
6. Bilodid, I. K., Buryachok, A. A., Hnatyuk, H. M. & Dotsenko, P. P. (1980). *Slovnyk ukrayins'koyi movy*. Kyiv.: Naukova dumka.
7. *Polozhennya pro Muzeyny fond Ukrainy*. Zatv. postanovoyu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20.07.2000 r. N 1147 (2010). Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1147-2000-%D0%BF>.
8. *Instruktsiya po uchetu i khraneniyyu muzeynykh tsennostey, nakhodyashchikhsya v hosudarstvennykh muzeyakh SSSR*. Utv. prykazom Mynysterstva kul'tury SSSR ot 17.07.1985. # 290 (1985). Retrieved from: http://www.businesspravo.ru/Docum/DocumShow_DocumID_33809.html.
9. *Pro muzeyi i muzeynu spravu*. Zakon Ukrainy vid 29.06.95 r. #249/95-VR. (1995). Retrieved from: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/249/95-%D0%B2%D1%80>.
10. Herasymenko, O. M. (2009). Formuvannya ta vykorystannya oblikovoyi informatsiyi v upravlinni muzeynymy fondamy. *Naukovyy visnyk NUDPSU*, 2(45), 141-146.
11. Platonov, B. O. (2013). *Osnovy otsinochnoy diyal'nosti*. Kyiv: NAKKKiM.
12. *Zvit pro rezul'taty audytu efektyvnosti vykorystannya koshtiv Derzhavnoho byudzhetu Ukrainy na zberezhennya istoriko-kul'turnoyi spadshchyny v zapovidnykakh ta zdiysnennya zakhodiv z yiyi okhorony, pasportyzatsiyi, inventaryzatsiyi i restavratsiyi*. (2008). Kyiv: Rakhunkova palata Ukrainy, 2008. Retrieved from: <http://www.ac-rada.gov.ua>.
13. *Systema statystyky kul'tury YuNESKO -009 (SSK)*. (2010). UNESCO Institute for Statistics, Montreal, Quebec, Canada, 2010. Retrieved from: <http://www.uis.unesco.org/culture/Documents/framework-cultural-statistics-culture-2009-rus.pdf>.

Стаття надійшла до редакції 24.02.2017 р.